

Şair Ali Özdoğan'dan Aruz Şiirler

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

AŞK

Solmaz o gönül lânesinin goncası solmaz
Aşk bir keredir ey güliter başkası olmaz
Zannetme dolar ah gidenin hiç yeri dolmaz
Aşk bir keredir ey güliter başkası olmaz
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

UYUR

Ses uykuda akşam su uyur lâle uyur
Aşktan yana şaşkın şu gönül hâle uyur
Sînemde firak hıçkırarak nâle uyur
Aşktan yana şaşkın şu gönül hâle uyur
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûl

CÂNÂ

Sızısın yâreli rûhumda benim sen sızısın
Seni söyler yine mehtab ki gönül hırsızısın
Geçemem aşkını cânâ sual olmaz yazısın
Seni söyler yine mehtab ki gönül hırsızısın
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

FİRKAT

Gül mevsimi gülzâra nazar kılmadı ağlar
Firkat kavurur ah o ciğer-sûz kara bağlar
Bin dertli hezâr; çaresi yok geçse de çağlar
Firkat kavurur ah o ciğer-sûz kara bağlar
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

İZİ VAR

Gelecek, bir güle benzer ki o hârın izi var
Sevecek goncayı rûhunda hezârın izi var
Ebedîdir yaşamak leyl ü neharın izi var
Sevecek goncayı rûhunda hezârın izi var
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

CÂNÂ

Nerdesin bilmem ki cânâ pek yakın bildim seni
İftirakından harâbım sanma ben sildim seni
Söylemez ağyare sorsan lâne-i kalbim yerin
Pek derindir hasretin ah pek derindir pek derin
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

ZANNETME

Ruhumda batan gün gibi akşamla harâbım
Bin cevr ile zannetme güzel şevk ü tarâbım
Kalmaz ki benim neşve-i tâb neşve-i tâbım
Bin cevr ile zannetme güzel şevk ü tarâbım
Mefûlü mefâîlü mefeilün

BÜLBÜL

Gül mevsimi hep bûy-i vefa bekledi bülbül
Yetmez gibi bin derdine dert ekledi bülbül
Gülzâre nazâr kıldı figan eyledi yazdan
Her faslı geçer der gibi bak nağme-i sazdan
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ACITIR

Acıtır rûhumu hançer yarasından da beter
Beni derd-nâk edecek firkate terk etme yeter
Niye sevdâlara saldın niye hasret güliter
Beni derd-nâk edecek firkate terk etme yeter
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

OKU

Oku âdem oku neymiş neye benzer ki şu can
Ne şu toprak ne semavât ne şu arzıyla semâ
Niye fıtratta hevâ var niye binbir heyecan
Onu tarif ediyor bak oku milyon ulema
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

SORULAR

Bende nem var ki benim bana tedârik gerek
Ah bedenden tene dek cana tedarik gerek
Şol şerâyinde dönen kana tedarik gerek
Bî haber başta akıl âna tedarik gerek
Hem kimim kim bana yar niye gönül yar arar
Kim acır yâre sarar bana tedarik gerek
Fâilâtün feilâtü feilâtün feül

AĞLA

Böyle nedir bir gülücük bin cefâ
Lütfu sanır cevrini ah her defâ
Aşığı mecnûn edecek bî vefâ
Zâlime düştün a gönül zâlime
Ağla dönüp sen de benim hâlime

MÂHİTAB

Kendini leylâda görür mâhitab
Gökte süheylâda görür mâhitab
Âhımı Mevlâ da görür mâhitab!
Zalime düştün a gönül zâlime
Ağla dönüp sen de benim hâlime
Mufteilün mufteilün fâilün

KIŞ GELDİ

Gönlüm nicedir kesti de ümmîdini yazdan
Kış geldi görüp saçlarımın üstü beyazdan

Lezzet alamam rûhuma yar çaldığı sazdan
Kış geldi deyip saçlarımın üstü beyazdan
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ALLAH DE

Bir tatlı huzur rûha gelir Cennete âit
Sormaz mı gönül ah bu niçün uysa şerâit
Bir fâni için bunca emel bunca gam olsun
Dolsun da ömür sonra o güller gibi solsun
Gör burda ne var her biri ol cennete dâvet
Allah de gönül nefesine gel eyle adâvet
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AŞK

Solacak bir güle benzerse de nîmet ya şu aşk
Bilirim yazgı kader hem ne ganîmet ya şu aşk
Yakıyor firkati ah misl-i kıyâmet ya şu aşk
Bilirim yazgı kader hem ne ganîmet ya şu aşk
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

BÜLBÜL

Terketmeyecek gonca-i rânâsını bülbül
Anlar gibi aşkın yüce mânâsını bülbül
Bilmez mi kader yazdı o cânâsını bülbül
Anlar gibi aşkın yüce mânâsını bülbül
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

BAHAR

Bir sisli hazan gölgesi rûhumda solarken
Gel tatlı bahar gel ne olur olsa da erken
Elbet bilirim hepsi geçer hem daha derken
Gel tatlı bahar gel ne olur olsa da erken
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

EZHAR-I BAHAR

Ezhâr-ı bahâr rûhuma yâr goncayı sunsun
Sevdalı gönül bahçede bir lahza avunsun
Ah tatlı rüyâ neşve-i tâb amma füsunsun
Sevdalı gönül bahçede bir lahza avunsun
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

YA RAB

Kayboldu kaçtı sanki ibâdetlerden huşû
Zay'eyledim hayatı olup dünyâ berduşu
Dehşet sarar mı kalbi uçar uçmaz can kuşu
Ya Rab nedâmetiyle pîr ü pâk et bî-huşu
Mefûlü fâilâtü mefâîlün fâilün

GÖNÜL

Saklar mı acep aşkını dildâre sorarsın
Ey gamlı gönül her şeyi sen hayra yorarsın
Bilmem ki neden hep bi karar hep bi kararsın
Ey gamlı gönül herseyi sen hayra yararsın
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

HEY

Ümmîdi nedir firkate dûçâr olanın hey
Hey nazlı gönül söyle şu nâçâr olanın hey
Leylâ diyerek derde giriftar olanın hey
Hey nazlı gönül söyle şu nâçâr olanın hey
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ÇİLE

Şu gurub eyleyecek gün bile gelmiş'se dile
Çile hercâi gönül hepsi biter hepsi çile
Küsecek bahtına bülbül bile suskun ya güle
Çile hercâi gönül hepsi biter hepsi çile
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

BİLMEZ Mİ?

Duydum ki visal şâd edecek rûhumu dermiş
Bilmez mi o yar ömrümüzün âhiri ermiş
Firkatle yanan gönlüme sevdâ suyu vermiş
Bilmez mi o yar ömrümüzün âhiri ermiş
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

YETİŞİR...

Yetişir gamlı gönül ben yine derd-nâk olamam
Koşamam yar peşi firkat ile sûz-nak olaman
Kaderim sanki benim ah'la ferah-nak olamam
Koşamam yar peşi firkat ile sûz-nak olamam
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

HİSS-İ BEDİ

Vallahi kader der severim aşka beis yok
Bir firkatı var nârı yakar başka yeis yok
Zannetme biter kalbe koyan bil ebedîdir
Sönmez o gönüllerde olan hiss-i bedîdir
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SENİN

Kaç bahardır kıştasın yazın yok mudur senin
Hüzne düşmüş gül misâl nazın yok mudur senin
Bülbül-i şeydâ nedir sazın yok mudur senin
Hüzne düşmüş gül misal nazın yok mudur senin
Fâilâtün fâilâtü müs tef'ilün feûl

CEVAP BULDU

Bir gizli sual rûhuma sen sanki ezelden
Vallahi cevap buldu gönül sevdi tezelden
Geçmez geçemez aşka düşen bil ki güzelden
Vallahi cevap buldu gönül sevdi tezelden
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

DUR DİYEMEM

Sormadı hiç hâlimi görmeyip melâlimi
Ol bi vefa bilmedi aşka ihtimâlimi
Ah edemem kalbimi dağlayıp firâkla ben
Dur diyemem gönlüme yaptı ihtilâlini
Müfteilün müfteilün mefâilün feul

EY CEFAKAR

Titretir hâla derûnum hâtıran cânâ benim
Geçse aylar geçse yıllar bendesin hep bende'nim
Ey cefâkar bî vefâ zâlim senin derd-mendenim
Geçse aylar geçse yıllar bendesin hep bende'nim
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

ÜMİD

Ümmîdi yâreye sür şifâyab eyle gönül
Vallâhi nîmetidür sevip yâd eyle gönül
Derd içre geçse ömür serâb âb eyle gönül
Vallâhi nîmetidür sevip yâd eyle gönül

Mefûlü müfteilün feûlün müfteilün

İLÂHÎ

Nefs-i rezile hazır elimde taşlar benim
Hû dedi döndü dilim zikirle başlar benim
Sanki elimde midir gözümde yaşlar benim
Hû dedi döndü dilim zikirle başlar benim
Müfteilün feilün mefâilün fâilün

ÜMMÎD-İ SERAP

Sevmiş gibi ümmîd-i serâbınla harâb et
Hem dâre düşür sekr-i şarabınla tarâb et
Aldanmayacak yanmayacak bil ki gönül hey
Bul başka gönül sonra azâbınla turâb et
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

KABİR

Kabir hesap makâmı sormadı kim atandı
Utanmadan parayla dosta makam satandı
Şu milletin malıyla Rabb'ini yok mu sandı
İnanmıyordu amma şimdi yanıp inandı
Mefâilün mefâilün mutefâilün fa

AŞKI BULANLAR

Zannetme yanar, kalbe bakar aşkı bulanlar
Ateşlere pervane misal rûhu salanlar
Ahvallere bak gör a gönül kimde yalanlar
Aşk anlayamaz fâni beden tende kalanlar
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

CÂNÂ

Senin kûyin ki bargâhım nazargâhım nicedir
Ferâhım yok ki şu âhım şu eyvâhım nicedir
Aman cânâ seni sevdim sabâhım yok nicedir
İnan mecnûna cevirdin inan mâhım nicedir
Mefâilün feilâtün mefâilün feilün

AŞKIN DUASI

Gel yanma gönül bil ki ümîd aşka duadır
Zannetme o kalp sâhibi feryâdını duymaz
Güllerde niyaz bülbüle bambaşka duâdır
Sevdâlısının nağme-i saz yâdını duymaz
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

NAZLI PERİ

Bir darb-ı meselmiş gibi nâzikçe hitâbı
Ah nazlı peri şen gecenin hoş mehitâbı
Eyler mi acep dîl-i perîşana itâbı
Ah nazlı peri şen gecenin hoş mehitâbı
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

MUHAMMED MUSTAFA (a.s.v.)

Darb-ı kalbin hû diyor duy sen de dur bak bir defâ
Bin cefâ hem ayrı kalmak Hakk'ı zikretmek safâ
Hüsn-i mîsaldür bizim'çün şol Muhammed Mustafa
Bin cefâ hem ayrı kalmak Hakk'ı zikretmek safâ
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

SÂKÎ

Sunma sâkî sunma fânî, gör şu dünyâ lezzeti
Mest ü sermest eylemiş kim, zâyidür kul izzeti
İmtihandur tez geçer ah, kâm alur hüşyar olan

Hakk yolundan zerre taviz, vermez Hakk'a yâr olan
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

SİNE ÇÂK OLMUŞ

Sîne-çâk olmuş firâkından derindir yâresi
Ah yeter gel gel a cânâ rûhumun mehpâresi
Hasretinden reng-i rûyim bembeyaz yok çâresi
Ah yeter gel gel a cânâ rûhumun mehpâresi
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

CÂNÂ

Pür ümîdim sanki firkat içre vuslat var yakın
Kış geçer susmaz ki bülbül der baharlar var bakın
Kesme cânâ kesme ümmîd rahmet-i Hak var sakın
Kış geçer susmaz ki bülbül der baharlar yar bakın
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

KALMAK NAÇAR

Gün gelür sevdâlı gözler gün gelür âteş saçar
Bir perîşan hal şu sevmek âşk'îçün kalmak naçar
Dilfigâr eyler yakar hem gitme der kalbin açar
Bir perîşan hal şu sevmek âşk'îçün kalmak naçar
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

BEKAYA MAİLEM

Ey gönül geçmem diyorsun lezzetin bin bir elem
Ehl-i aşk der firkatinden iftirâkından çilem
Sevme n'olur sevme fânî nerededür leylâ hani
Gel ferâgat eyle artık ben bekâyâ mâilem
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

BÂD-I SABA

Es bâd-ı sabâ rûhuma es tâze bahar kıl
Çöz zifr-i siyeh leylimî çöz ânı nehâr kıl
Ak gördü gönül mevsim-i kış saçlara düşmüş
Ümmîdi getir yâreli şol sîneme yar kıl
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

BIRAKMA

Suz-nâk ediyor hâlimi gör vâde-i vuslat
Gel cânımı sen nâz ü tegâfûl ile yakma
Sevmezse gönül derde salıp rûhumu sızlat
Bîmar-ı muhabbet diye ağyâre bırakma
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ESİR-İ AŞKINIM

Dilfigâr eyler firâkın gel gülistânım benim
Ben esîr-i aşkınım sen say ki sultânım benim
Ağlatır ağyârı cânâ duy şu efgânım benim
Ben esîr-i aşkınım sen say ki sultânım benim
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

SÖYLE

Bir ferahnâk bestesin rûhumda aşktan çağlayan
Ey sitemger söyle kimdir kim şu kalbim bağlayan
Vuslatından bî ümîd olmaz inan aslâ gönül
Yakma cânâ firkatindir sanki kalbim dağlayan
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

CÂNÂ

Gel temâşâ eyle cânâ bir defâ hâlim benim
Ah şifâyab olsa n'olur dertlerim zâlim benim

Vuslatından neş'e bulmak sanki ihlâlîm benim
Ah şifâyab olsa n'olur dertlerim zâlim benim
Fâilâtün fâilatün fâilatün fâilün

KANATIR AŞK

Bilirim firkati cânâ bana vuslat ne gerek
Yandı kül oldu ya Mecnun nice Leylâ diyerek
Kanatır aşk kanatır ah yaradır bunca yürek
Yandı kül oldu ya Mecnun nice Leylâ diyerek
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

SENİ SÖYLER

Dil susarken seni söyler seni her dem yüreğim
Yakamozlar ve o mehtâba çekerken küreğim
Açılır kalb-i derûnum ederim sırrımı faş
Nicedir aşkını saklar basamam bağrıma taş
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

SANMA HARAMDIR

Geç geldi bahar yanma hezâr ah bu ne gamdır
Ol gonca-i rânâ da açar sanma haramdır
Vallâhi kader kudrete râm kudrete râmdır
Ol gonca-i rânâ da açar sanma haramdır
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

NİMET-İ AŞK

Edemem hâlimi şekvâ cevri ni her dem çekerim
Ne derim ey bi vefâ ben nimet-i aşksın ne derim
A benim tâc-ı serim gel ah a benim tâc-ı serim
Ne derim ey bi vefâ ben nîmet-i aşktır ne derim
Feilâtün feilâtün müfteilün müfteilün

YARE-İ DİL

Ne derin yâre imiş geçmedi yâre-i dil
Bi vefâ sevdiceğim gel şu dü çeşmimi sil
Naza düşkün olanın âhiri pek kötü bil
Bi vefâ sevdiceğim gel şu dü çeşmimi sil
Feilün müfteilün müfteilün feilün

SORAMAM

Yine ummanlara dalmış yine derdnâk mı acep
Soramam hâli ne cânânı ferahnâk mı acep
Beklenen nağme-i sevdâ yine sûz-nâk mı acep
Soramam hâli ne cânânı ferahnâk mı acep
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün